

## Obžalovanja vredni slučaji

Nevaren pobegli kaznjene zopet prijet. Iz jetnišnice mariborskega okrožnega sodišča je pobegnil ob priliki čiščenja pisarniških prostorov 7. aprila kaznjene Ignac Kranjc. Skočil je s prvega nadstropja na ulico ter jo popihal. Na svobodi je imel kmalu krog sebe celo družbo nevarnih ptičev, kateri so strašili po mariborski in ptujski okolici z nočnimi vlemi ter tatvinami. Orožniki od Sv. Barbare so imeli zadnje dni srečo, da so v Sp. Koreni nalezili na Kranjca, ko je gostil v neki hiši svoje tovariše s kuretino in vinom. Orožniki so prijeli Kranjca in njegovega pajdaša Janeza Banatko, dočim je dvema uspel pobeg. Kranjca so pripeljali takoj v Maribor, kjer so mu nadeli v jetnišnici verige, da mu bo pobeg onemogočen.

Roparski napad za borih 30 din. Na povratku z gasilske veselice pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je napadel Marijo Šanti iz Vukovskega dola moški, jo vrgel na tla in ji odvzel denarnico s 30 din. Napadalec so orožniki izsledili v osebi 23 letnega Franca Horvat.

Oplenjena trgovina. V Trničah pri Št. Janžu na Dravskem polju so nočni vlomilci oplenili trgovino Marije Omerzu in so povzročili 2147 din škode. Lastnik te trgovine je bil g. Julij Omerzu, ki je umrl in je vse podedovala njegova mati Marija. Stara gospa je trgovino zaprla, ker je nameravala blago razprodati. Ko je te dni pregledovala za razprodajo določeno, je opazila, da je imela nezaželjene tatinske obiskovalce.

Dve žrtvi ljubosumnosti. Lesni trgovec Joško Meško v Vitanju je poročil 19 letno Marijo Pirhovo. Zakonca sta se ločila. Mož se je preselil v Oplotnico, žena pa je pričela s trgovino in krčmo v Vitanju. Po poldrugem letu ločenega življenja je prišel Meško 25. maja zvečer v Vitanju v krčmo, da bi tam prenočil. V gostilni na verandi je opazil svojo ženo z nekim tujcem. Stopil je k ženi in jo opomnil, naj gre do-

mov k otroku. Ker žena ni takoj ubogala, je potegnil samokres. Vsa prestrašena žena je skočila za stol, na katerem je sedel 35 letni letoviščar Pero Djordjevič, šef okrožnega urada iz Leskovca v vardarski banovini. Da bi zaščitil Marijo, je Pero vstal, dvignil roke in razgrnil svoj plašč. Prva krogla iz Meškovega samokresa ga je zadela v roko, druga v sence in tretja je švignila v podbradek Marijine matere. Po teh streljih je žena zbežala v prvo nadstropje, Meško pa je stopil v kuhinjo in se je tam ustrelil. Ljubosumnost je zahtevala dve žrtvi.

## Izpred sodišča

Bivši orožnik obsojen radi uboja tovariša na sedem let. Milan Bajagič, star 32 let in doma iz Črne gore, je služil kot orožnik v Oplotnici pri Slov. Konjicah aprila 1933. V Tepanju se je seznanil z Anico Žučkovo, ženo trgovca, ki je ločena in mati dveh otrok. Da bi Bajagič opustil razmerje z Žučkovo, so ga premestili za 13 mesecev v Ptuj. Lani, 30. oktobra, je podal ostavko in se je preselil v Tepanje v Žučkovo hišo. Ker je bil brez zaslužka, se je prvotna ljubezen toliko ohladila, da so se začeli prepiri in se je nameraval bivši orožnik z Anico preseliti v Maribor. Dne 13. februarja se je odpeljal Bajagič z avtobusom v Maribor, a se je pred odhodom sprl z Anico, ker je plesala s fanti. Anica se tudi ni pripeljala za njim v Maribor in to je Črnogorca silno jezilo. Najel si je avto in se je odpeljal iz Maribora v Tepanje, kjer je prenočil v senu. Drugi dan je prežal na sestanek z Anico, ki mu ni uspel. Plazil je okoli Žučkove hiše in slišal, da je prevaran. V razburjenosti je ustrelil trikrat skozi okno, vendar nikogar ni zadell. Po tem dogodku se je zatekel v oplotniške gozdove, odkoder je pisal tovarišu Ivanu Jokoviču v Oplotnico, da bi ta pregovoril Žučkovo za sestanek. Dne 6. marca je prišel Bajagič v Oplotnico na razgovor z omenjenim sorojakom-orožnikom. Ker je

## Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

»Angelček«

»Sveta pomlad«

»Življenje mojega življenja«

»Pri Jezusu«

»Ključek nebeške«

Posebno pa Vam priporočamo najlepší slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botril! Na dan sv. birmenimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,  
MARIBOR — PTUJ

Jokovič hotel Bajagiča odvesti na orožniško postajo, ga je ta pri priči ustrelil. Ubijalec je nato zbežal v Tepanje v Žučkovo gostilno in je tam streljal, da bi usmrtil Žučkovo in še samega sebe. Po oddanih streljih, ki niso zadeli, se je napotil proti Celju in od tam v Zidani most. Dne 12. marca se je vrnil z vlakom v Celje in je bil aretiran. Bajagič je v preiskavi in pri obravnavi v Celju 24. maja očitana dejanja priznal in je bil obsojen na sedem let.

## Mladeniški starec

V 96. letu je postal oče črnogorski korenjak stari Mile Džoganovič iz Kutine pri Nikšiću. Miletu je pred 30 leti umrla žena, ki mu je zapustila le dve hčerki, pa nobenega sina. Same hčerke za Črnogorca ne pomenijo nič. Želel si je sina, ki bi mu zapustil svoje imetje, ker se na noben način ni mogel živeti v misel, da bo z njim vred izumrlo tudi njegovo ime. Pred dve letoma pa je našel 30 letno Milo Djukanovič, ki ga je bila pripravljena vzeti za moža. Ko je bilo vse pripravljeno, pa so nastopile nove ovire s strani pravoslavne cerkve. Pop ga ni hotel poročiti, češ da mu branijo to cerkveni zakoni. Toda Mile ni odnehal. Obrnil se je na škofa, pa tudi ta

## V mrežah greha

21

»Ali to ni dovolj?« je Alojzija treščila z nogo ob tla. »Odišem, ali razumete? Nočem vas videti! Sploh mi je žal, da sem vas spoznala.«

Skanlon je še tudi sedaj ostal miren.

»Prav, odslovim vas. Pojdite!«

»Laž! Niste me vi odslovili. Svojevoljno grem,« je odločno odvrnila tipkarica.

»Kakor hočete!«

Iz žepa je potegnil desetdolarski bankovec in ga sunil po mizi pred Alojzijo. »Tu imate tedensko plačo. Pojdite!«

Tipkarica je vzela bankovec in mirno odšla. V pisarni je pobrala svoje stvari. Nato je odhitela iz pisarne, kakor da bi se bala, da jo bo zrak zastrupil. Na hodniku je srečala mirovnega sodnika Grenhuta, a se ni zmenila zanj.

Grenhut je stopil v pisarno. Ker so bila nasprotna vrata odprta, je zagledal odvetnika, ki je sedel za mizo.

Odvetnik je slišal korake in pogledal proti pisarni.

»Le pridite, gospod Grenhut. Vas že čakam,« je zaklical, ko je zagledal prišleca.

Grenhut je s hlinjeno ponižnostjo pozdravil. Klobuk je odložil na mizo. Nato je sedel.

»Gospod Skanlon, čestitam!« je dejal prilizneno. »V časopisu sem čital dobro novico.«

»Hvala!« se je sladko smehljaj odvetnik. »Tovariši so mi rekli, naj poskusim. Kaj mislite, kako se bo stvar iztekla?«

»Izvrstno! Uspeh je zagotovljen. Mi bomo storili svoje in vi se že sedaj lahko smatrate za poslanca.«

»Hvala lepa, gospod sodnik!« se je spet nasmešnil odvetnik. »Če bom v resnici izvoljen, v skupščini ne bom pozabil svojih prijateljev... Sedaj pa preidiva na zadevo Mateskas.«

»Prosim malo potrpljenja! Prošnjo imam do vas. V sredo mi poteče menica. Ker ne morem plačati, bom prosil za podaljšanje. Za to rabim še enega poroka. Gospod Skanlon, prav lepo prosim, da bi bili tako naklonjeni in mi podpisali menico.«

Sodnik se je pri tej prošnji kar zviljal od ponižnosti.

Odvetnik je sodnika na tihem poslal k vragu. Na videz pa je naredil prijazno lice in je prijateljsko dejal:

»O, z veseljem, gospod sodnik. Za kako vsoto pa gre?«

»Šest sto dolarjev.«

»Le prinesite menico.«

»Sem jo že prinesel, gospod Skanlon.«

Odvetnik je zadušil jezo, ki se je spet vzbudila v njem in je podpisal menico.

»Sedaj pa k delu!« je nato dejal odločno. »Prosim vas, da mi spravite nekaj prič. Razen tega pa

**NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«**, ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če gredo po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

## Slovenska Krajina

**Murska Sobota.** V soboto, 3. junija, bo ob pol devetih zvečer ljubljanski akademski pevski zbor tudi pri nas izvedel svoj program: Pesem slovenskega preporoda. — Dne 7. junija od 7.30 do 12 in od 14 do 18 bo priredila pri nas banska uprava enodnevni tujakoprometni tečaj z različnimi predavanji ob spremljanju filmov. Zanimanci se naj prijavijo pri tujakoprometnem društvu. — Banska uprava je dobila 42 milijonsko posojilo. V tem je vstet tudi kredit za gradnjo soboške bolnišnice, zato prosimo, da bi se z deli čimprej začelo. — Že dolgo smo pogrešali v Soboti zobozdravnika, ki smo ga končno dobili v osebi g. dr. Guštinove. — Paviljono za prekmurski teden gradi gradbenik g. Sraka.

**Murska Sobota.** Po presledku desetletne dobe bo na naši gimnaziji zopet matura — zrelostni izpit. K maturi je pripuščenih 27 dijakov in dijakinj. To bo na Kocljevi gimnaziji prva matura.

**Turnišče.** Pretekli teden se je po obrazu občutno poškodoval iz Ljutomerja se vračajoči g. Pergar Franc. Iz neznanega razloga se mu je med potjo prelomilo kolo, radi česar je tako nesrečno padel, da so mu morali nuditi zdravniško pomoč. — Veliko škode letos povzročajo zopet poljske miši, ki jih že nekoliko let ni bilo opaziti v taki množini. Odkod se je neki vzela ta nadloga?

**Križevci v Prekmurju.** Ob koncu prejšnjega tedna je v zgodnjih večernih urah začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Kilonja Štefana, ki se že dalj časa nahaja v Ameriki. Ker je bilo poslopje s slamo krito, je naglo gorelo ter

so iskre zažgale tudi drugo gospodarsko poslopje, ki ga je predlanskim kupil od Flisar Karoline. Uničeno je tudi vse gospodarsko orodje, ki se je nahajalo v teh poslopih, ter vsa perutnina. Gasilec se je posrečilo ogenj omejiti. Škoda je velika. Kaj žalostno bo sin sprejel na znanje materino vest, da mu je doma ogenj uničil vse, kar si je s prihranki v tujini kupil v domovini.

**Dokležovje.** Naši posestniki še niso izpopolnili vrzeli pomanjkanja radi lanskeletne povodnji, ki je povzročila nepreocenljivo škodo, pa so že zopet prestopili besneči valovi reke Mure svoje bregove ter se daleč naokrog razlili po travnikih, žitnih poljih in gozdovih ter s tem zopet povzročili velikansko škodo. Skrajni čas je že, da se vsa regulacijska dela izvedejo do konca, ker sicer mi Obmurci ne bomo nikoli varni pred uničujočimi poplavlami.

**Filovec.** V nedeljo, 21. maja, smo imeli pri nas blagoslovitev kapelice Marije Pomočnice, o kateri smo v »Slov. gospodarju« že pisali. Blagoslovitvene obrede je opravil ob asistenci gg. Ošlaja in Lovrenčiča, ki sta domačina, g. dekan Jerič. To je bil za nas velik praznik, zato smo ga prav slovesno proslavili in se je blagoslovitve udeležilo mnogo vernikov od blizu in daleč. Toda konec je bil kaj žalosten, ker so se fantje sosednje fare v nekem vinotoču pošteno napili in potem stopili. Krono svojemu pretepaštvu pa so položili v Renkovcih na veselici pri Koronu. Kdaj bo taki nespameti konec? Ali ni v lepšem spominu žegnanje v Bogojini, ko nam je g. dekan blagoslovil na Kristusov Vnebohod glavni oltar in so se vsi mirno in spodobno vrnili na svoje domove!?

**Dolina.** Prejšnji petek se je nenadoma pojavil rdeči petelin na stanovanjskem poslopiju posestnika Ritoper Aleksandra ter mu ga je do tal vpepil. Ker je bilo ta dan vetrovno, se je ogenj

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravnega »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.465, 25. V. 35.

razširil tudi na gospodarsko poslopje. Škode je nekaj nad 10.000 din. Poslopje je bilo zavarovano. Vzrok požara je neznan.

**Krog.** Pretekli teden sta bila pred malim kazenskim senatom soboškega okrožnega sodišča obsojena dva lahkoživca, katerima je delo smrdelo, zato sta se večkrat podala v sosednje štajerske vasi na tatinske pohode ter sta kradla vse, kar jima je prišlo pod roke. Bila sta to Rajner Franc iz Kroga, ki je bil obsojen na eno leto in pol robije, ter Dervarič Alojz iz Petanjcev, ki je dobil eno leto strogega zapor.

**Andrejci.** V soboto, 20. maja, okrog 23.30 je med grmenjem udarila strela v hišo posestnika Gorza Miklavža, ki se je vnela in ji je zgorelo ostrežje z vsem žitom in drugimi predmeti, ki so bili na podstrešju. Škoda je precejšnja.

**Gornja Lendava.** Prejšnjo nedeljo je imel tukajšnji dekliški krožek in Marijin vrtec materinsko proslavo. Deklice Marijinega vrtca so pokazale na odru dve lepi igrici: »Tri mamice« in »Prava matic«. Zelo dovršena pa je bila zborna deklamacija »Vseh mater Matie članic dekliškega krožka. Vse to je vodila naša pridna in delavna učiteljica Letiševa, ki je tudi v kratkem pa v globokem govoru pokazala srce materino v podobi nebeške matere Marije. Pevske točke pa je vodil naš g. župni upravitelj Kolenc. Pri nas imamo še voljo in veselje delati v društvu, a eno nam manjka — dvorana. To je res kulturna potreba tukaj ob meji!

## Naši rajni

Hum pri Ormožu. Otožno so zapeli zvonovi in oznanili smrt svojega kuma Franca Štermana. Zapustil nas je ter se preselil tja, kjer ni več bridkosti ne težav, tja, kjer ni več bojev za življenjski obstoj. Krasen pogreb pokojnika je pričal o njegovem življenju, ki je bilo polno zanosnosti za sveto stvar. Saj je bil znan kot odločen katoliški mož, kot borec za slovensko stvar in je tudi moral okusiti teže nasprotovanja od strani takratnih nemčurjev, ki so ga tudi pognali v ječo. Bil je dolga leta občinski odbornik, nad 17 let

želim, da mi poveste, kaj sami veste o stvari. Slišal sem, da ste tudi vi bili tam, ko so našli Kazimira.

»Jaz sem bil prvi!« je samozavestno odvrnil podnik. »Saj sem ga jaz našel, in sicer v takem položaju, da me je še sedaj groza.«

Nato je začel živo opisovati Kazimirov položaj in njegove rane.

»To že vem,« ga je prekinil odvetnik. »Povejte mi, kaj veste o samem umoru. Kdo ga je izvršil, zakaj in kako? Kakor veste, sem jaz zagovornik Nine Mateskas in bi rad storil vse mogoče za njeno rešitev.«

»Veste, gospod Skanlon, ta Štefan Kmicic se je vse poletje smukal okrog tega dekleta. Često sem ju videl skupaj. Ta Kazimir se ji je tudi vsiljeval, a ona ni marala zanj. Zakaj se ga je izogibala, ne vem, ker drugače ni bila preveč izbirljiva. Kazimir ji je zapretil, da bo Štefanu vse povedal. Dekle se je zballo in Kazimira ubilo. To je moje mnenje.«

Sodnikove besede odvetnika seveda niso navdušile.

»Ali mislite, da je bila tako blazna, da ni pomislila na to, da jo morda dobijo?«

»Najbrž je mislila na to. A veste, jaz si tako predstavljam vso stvar, da je izvabila Kazimira v gozd in je s seboj nesla fantov samokres. Gotovo je menila, da če bo Kazimirov samokres ležal poleg trupla, bo vsakdo mislil, da gre za samomor. Toda nesreča je hotela, da se stvar ni iztekla tako gladko in je morilka prestrelila umorjenčeve dlani.«

»Če je tako, kaj potem rečete o Kmicicu? Kdaj se je on vmešal v zadevo?«

»On pri umoru ni sodeloval. O tem priča sledeče: Kazimir je bil ustreljen v petek popoldne. No, v soboto zjutraj okrog sedmih sem videl Nino na ulici. Prihajala je iz gozda. Izgledala je ko sam vrh. Okrog poldne sem jo spet videl, in sicer v družbi Kmicica. Fant je šel spredaj, ona mu je sledila in zmedeno govorila. Fant je hitel in se ni menil zanjo. Če bi bil sokrivec, bi bil že zjutraj šel z njo, da bi se prepričal, ali je Kazimir mrtev. Nina je kriva. Ko je videla, da Kazimir še živi, se je ustrašila in je tekla po Štefana. Fant se bo izmazal, toda mogoče je tudi, da bo dekle vse na njega zvrnilo, da na ta način reši svojo kožo.«

Skanlon je nekaj časa gubančil čelo in razmišljal. Naposled je zategnjeno vprašal:

»Ali ste prepričani o tem, da je Nina izvršila umor?«

»Popolnoma, gospod Skanlon.«

»In ste že komu govorili o tem?«

»Vi ste prvi.«

Odvetnik se je nehote ozrl okrog sebe in polglasno dejal:

»To me veseli. Ker to bi bilo zelo obremenljivo za mojo varovanko. In vi veste, da ničesar ne želim bolj, kakor da rešim svoje varovance. Gospod sodnik, poslušajte! Vi ste v presoji stvari preveč ozkosrčni. Temu, da ste videli Nino samo, ne smete pripisovati važnosti. To je bilo zjutraj in vi ste najbrž bili sa-

ga ni uslišal. Slednjič se je obrnil na takratnega črnogorskega metropolita, sedanjega patriarha Gavriila, in ga preprosil, da mu je dovolil poroko. Sledila je poroka. Seveda je bila za vse kraje blizu Kutine velika izrednost, ko mu je žena porodila pred pol letom sina. Starec v 96. letu je postal ves mlad in vesel. Poročajo pa tudi, da je dejansko tako krepak, da opravlja do zadnjega vsa lažja in težja dela pri hiši in da se v košnji celo meri z najmlajšimi.

**Najgloblje mesto v Oceanu**

Vodomeri zavod ameriškega mornariškega ministrstva objavlja raziskovanja križarke Milwaukee, ki jih je napravila posadka ladje med zadnjimi pomorski-